

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu III Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: sędzia Karolina Siwierska

w obecności prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Marzanny Woltmann-Frankowskiej

po rozpoznaniu w sprawie skazanego K. L.

z urzędu

w przedmiocie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego

postanawia

1. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzyć postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego,
2. na podstawie § 17 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22. 10. 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego M. B. kwotę 147,60 zł z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu
3. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

K. L. był wielokrotnie karany sędownie. W dniu 14. 10. 2005 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie III K 271/05 wydał wobec skazanego wyrok łączny. Po wydaniu ww. wyroku łącznego wobec K. L. nie zapadał żaden nowy wyrok skazujący.

Pismem z dnia 24. 08. 2020 r. skazany wniósł o wydanie wobec niego nowego wyroku łącznego, wskazując iż wobec nowelizacji przepisów w zakresie kary łącznej zaistniała taka możliwość.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek K. L. okazał niezasadny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Wniosek skazanego o wydanie wyroku łącznego obejmuje bowiem te same skazania, które były już brane pod uwagę w poprzednim postępowaniu zakończonym wydaniem wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 14. 10. 2005 r. Wyrok ten jest prawomocny i podlega wykonaniu. W tej sytuacji zachodzi oczywista bezpodstawność wniosku o wydanie kolejnego wyroku łącznego z uwagi na tzw. powagę rzeczy osądzonej stanowiącą przesłankę umorzenia postępowania, o jakiej mowa w art. 17 § 1 pkt. 7 k.p.k. Zgodnie z treścią tego przepisu Sąd umarza postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby, gdy zostało prawomocnie zakończone albo wszczęte wcześniej toczy się. Sąd podzielił przy tym stanowisko Sądu Apelacyjnego w Białymstoku zawarte w postanowieniu z dnia 12. 12. 1997 r. (II AKz 305/97, OSA 1998/10/61), zgodnie z którym jeżeli weźmie się pod uwagę fakt, że postępowanie w kwestii wyroku łącznego, choć może mieć miejsce tylko i wyłącznie w stosunku do zbiegających się skazań prawomocnych, nie należy do postępowania wykonawczego, a jest ono w gruncie rzeczy dalszym ciągiem i uzupełnieniem postępowania jurysdykcyjnego, to w tej sytuacji, po wpłynięciu wniosku o wydanie wyroku łącznego, sąd powinien rozważyć m.in. czy nie zachodzi oczywista bezpodstawność zgłoszonego w tej kwestii wniosku. A ta może między innymi wynikać z art. 11 pkt. 7 k.p.k. (obecnie art. 17 § 1 pkt. 7 k.p.k.) - prawomocność ukończonego w tej kwestii postępowania (powaga rzeczy osądzonej).

Biorąc pod uwagę fakt, że taka właśnie sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie, brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku skazanego i wydania kolejnego wyroku łącznego, wobec czego Sąd umorzył postępowanie.

Na marginesie należy dodać, że przepisy rozdziału IX kodeksu karnego dotyczące kary łącznej obowiązujące od dnia 19. 06. 2020 r., na które powoływał się skazany w swoim wniosku o wydanie wyroku łącznego w przedmiotowej sprawie nie mają zastosowania. Przepisy te stosuje się bowiem do kar prawomocnie orzeczonych po dniu 19. 06. 2020 r. Tymczasem wobec skazanego K. L. po tej dacie nie zapadł żaden nowy wyrok skazujący.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie przepisów powołanych w pkt. 2 i 3 postanowienia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w części rozstrzygającej postanowienia.

Karolina Siwierska